

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/44/2014
Identifikačné číslo spisu:	2011200019
Dátum vydania rozhodnutia:	18.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2011200019.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Evy Babiakovej, CSc., v právnej veci žalobcov: 1/ U., U. XXX, Y., 2/ Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, 2/ J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XX, 4/ Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, 5/ C. nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, 6/ E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, 7/ O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, 8/ T., nar. XX.XX.XXXX., bytom K., E. č. XX, 9/ Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., W. č. XX, 10/ KF REALITY, s.r.o., Čakany č. 105, všetci zastúpení advokátom M., B. X, K. proti žalovanému: Hlavný banský úrad, Banská Štiavnica, Kamerhofská č. 25, za účasti: ZEDA Bratislava, s.r.o., Štvrtok na Ostrove č. 437, zastúpená advokátom JUDr. Stanislavom Jakubčíkom, Bratislava, Kutlíkova č. 17, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1414-2140/2010 zo dňa 10. novembra 2010, o odvolaniach proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/3/2011-355 zo dňa 28. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky p o t v r d z u j e rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/3/2011-355 zo dňa 28. novembra 2013 vo výroku, ktorým bolo konanie o žalobe podanej žalobcami v 2/ - 10/ rade zastavené.

Vo výroku, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie Hlavného banského úradu Banská Štiavnica č. 1414-2140/2010 zo dňa 10. novembra 2010 a rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 93-2505/2010 zo dňa 13. septembra 2010 zrušené podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec bola vrátená správneho orgánu na ďalšie konanie ho z m e ň u j e tak, že ž a l o b u z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14S/3/2011-355 z 28. novembra 2013 zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP konanie o žalobe, podanej žalobcami v 2/ až 10/ rade pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie, resp. nenaplnenia zákonnej požiadavky obsahu žalobného návrhu v zmysle § 249 OSP, keď žaloba obsahovala iba všeobecné tvrdenia a neboli preukázané ani tvrdené konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo vyvedené porušenie zákona vo vzťahu ku konkrétnym právam uvedených účastníkov. Okrem toho krajský súd vyslovil názor, že v prípade niektorých žalobcov je viazaný právoplatnými rozsudkami, ktorými boli zamietnuté žaloby proti rozhodnutiam Hlavného banského úradu Banská Štiavnica o nepriznaní postavenia účastníka správneho konania.

Ďalším výrokom uvedeného rozsudku krajský súd rozhodnutie Hlavného banského úradu Banská Štiavnica č. 1414-2140/2010 zo dňa 10.11.2010 a rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 93-2505/2010 zo dňa 13.09.2010 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec vrátil správne mu orgánu na ďalšie konanie. Za zásadný a jediný relevantný dôvod zrušenia uvedených rozhodnutí správnych orgánov považoval námietku (v žalobe) nezohľadnenia správne mu orgánu známej skutočnosti, že prebieha súdny prieskum rozhodnutia o využití územia vo veci sp. zn. 1S 115/2013 Krajského súdu v Bratislave, ktorého predmetom je preskúvanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 04.02.2013, č. 17170/2012/SV-44795, ktorým bolo zamietnuté odvolanie Obce Čakany a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009 o využití územia „Ťažba štrkopieskov - rozšírenie ťažobnej plochy“ pre navrhovateľa Gravel Land, s.r.o.. Krajský súd poukázal na to, že podľa jeho názoru predčasné uplatnenie kompetencie rozhodovať o povolení Zmeny č. 1 dobývacieho územia bez zohľadnenia možnosti zrušenia právoplatného rozhodnutia o využití územia súdom by mohlo viesť k zmätočnej situácii, keď by bola povolená ťažba na území, ktorého využitie na účely ťažby by nebolo povolené. Ostatné tvrdenia žaloby, týkajúce sa okruhu účastníkov konania, zistenia skutočného stavu vecí, že žalovanému nie je známy obsah administratívneho spisu, nezrovnalosti pri uvádzaní dátumu, resp. obsahu podaní, v ktorých bolo poukazované na súdny prieskum územného rozhodnutia a vyhodnotenie týchto nezrovnalostí bankskými úradmi, nepovažoval krajský súd za dôvodné, resp. schopné spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd tak, že úspešnému žalobcovi 1/ priznal náhradu časti uplatnených trov, ktoré považoval za účelné. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť priznanú náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalobcu 1/ do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Pribratému účastníkovi ZEDA Bratislava, s.r.o. nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ustanovenie § 250k OSP, ktoré je lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave rozhodovania o trovách konania, neumožňuje priznanie ich náhrady inej osobe ako procesne úspešnému žalobcovi. V súvislosti s trovami zastavenej časti konania dospel krajský súd k záveru, že ani procesne neúspešným žalobcom 2/ až 10/ nie je možné priznať právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie všetci účastníci súdneho preskúmvacieho konania.

Žalovaný sa podaným odvolaním domáhal, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil, žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Namietal, že výrok rozsudku v zrušujúcej časti nemá oporu v zákone a nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, že v správnom konaní malo byť prihliadnuté na správne mu orgánu známu skutočnosť, že prebieha súdny prieskum rozhodnutia o využití územia vo veci sp. zn. 1S 115/2013 Krajského súdu v Bratislave, ktorého predmetom je preskúvanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 04.02.2013, č. 17170/2012/SV-44795, ktorým bolo zamietnuté odvolanie Obce Čakany a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009 o využití územia „Ťažba štrkopieskov - rozšírenie ťažobnej plochy“ pre navrhovateľa Gravel Land, s.r.o.. Opätovne v odvolaní zopakoval, že prieskum zákonnosti právoplatného rozhodnutia iného správneho orgánu súdom nikdy nepovažoval za predbežnú otázku v tom zmysle, ako ju definuje správny poriadok, ktorý tiež prípady, že právoplatné rozhodnutie nebolo vydané v súlade so zákonom rieši ustanoveniami o obnove konania, resp. o preskúvaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania. V odvolaní žalovaný poukázal aj na zákonnú lehotu na rozhodovanie správneho orgánu, ktorá je daná

zákonem a jej dodržanie je priamou aplikáciou ústavnej požiadavky na spravodlivý súdny ale aj správny proces, bez zbytočného predlžovania lehôt; preto podľa názoru žalovaného tvrdenie krajského súdu o predčasnosti vydania rozhodnutia nie je ničím podložené; naopak, správne orgány na všetkých stupňoch konali tak, aby zákonná lehota bola dodržaná.

Účastník konania (ZEDA Bratislava, s.r.o., Štvrtok na Ostrove č. 437) podal odvolanie proti výroku rozsudku krajského súdu, ktorým boli rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušené a vec bola vrátená správneho orgánu na ďalšie konanie, ďalej proti (súvisiacemu) výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu trov konania a tiež proti výroku, ktorým krajský súd účastníkovi ZEDA Bratislava, s.r.o. nepriznal nárok na náhradu trov konania a to z dôvodu § 205 ods. 2 písm. b/ OSP, nakoľko konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, z dôvodu § 205 ods. 2 písm. d/ OSP, nakoľko krajský súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj z dôvodu § 205 ods. 2 písmeno f/ OSP, nakoľko rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že krajský súd nesprávne posúdil existenciu predbežnej otázky v súvislosti s iným súdnym preskúmaním konaní. Aj keď nie je zrejmé, ako konkrétne mal podľa napadnutého rozsudku žalovaný zohľadniť začatie súdneho prieskumu územného rozhodnutia, na základe podanej žaloby sa možno domnievať, že krajský súd mal na mysli, že žalovaný mal rozhodnúť o prerušení konania, a to až do skončenia konania o preskúmanie zákonnosti územného rozhodnutia. Takýto postup však nevyplyva z platných právnych predpisov, podľa ktorých musia orgány verejnej správy vo svojej rozhodovacej činnosti postupovať. V správnom konaní platí zásada, že správny orgán, ktorý vydáva rozhodnutie vo veci, je oprávnený pre svoju potrebu riešiť i otázky, ktorej patril do pôsobnosti iných orgánov, ak to zákon nezakazuje - vyžaduje si to totiž požiadavka pružnosti správneho konania. Pritom pod pojmom predbežná otázka v zmysle správneho poriadku sa rozumie iba taká otázka, ktorá ešte nie je zodpovedaná iným orgánom, resp. o ktorej nebolo ešte právoplatne rozhodnuté. Ak takáto predbežná otázka už bola vyriešená, orgán verejnej správy je ňou viazaný. V prejednávanej príhode v čase rozhodovania správnych orgánov oboch stupňov bolo územné rozhodnutie právoplatné. Na tomto fakte nič nemení skutočnosť, že bolo začaté súdne konanie o preskúmanie jeho zákonnosti. Žalovaný nemal zákonnú možnosť rozhodnúť o prerušení konania; bol povinný rešpektovať právoplatné rozhodnutie. Pritom Krajský súd v Trnave nevyhovel žiadosti žalobcov o odklad vykonateľnosti územného rozhodnutia a neodložil vykonateľnosť uvedeného územného rozhodnutia. Aj z tohto postupu Krajského súdu v Trnave je zrejmé, že žalovaný pri vydaní svojho rozhodnutia postupoval správne, keď pokračoval v konaní a vydal rozhodnutie. V danej veci potom krajský súd svojím rozhodnutím postavil žalovaného do situácie, v ktorej bude musieť vedome porušiť ustanovenia správneho poriadku a nerešpektovať právoplatné územné rozhodnutie. Ďalej účastník (ZEDA Bratislava, s.r.o.) v odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru krajský súd postupoval aj v rozpore s ustanovením § 250i ods. 1 OSP, keďže nezohľadnil skutkový stav, ktorý bol v čase vydania rozhodnutia žalovaným. Ak by tak bol spravil, nemohol by dospieť k záveru, že žalovaný predčasne uplatnil svoju kompetenciu rozhodnúť vo veci. Rozhodnutie krajského súdu je nielen v rozpore s ochranou právnej istoty účastníkov správneho konania a zásadou pružnosti verejnej správy, ale popiera aj zmysel inštitútu právoplatnosti správnych rozhodnutí, ako aj zmysel inštitútu mimoriadnych opravných prostriedkov ako napríklad obnova konania, ktoré zákonodarcia práve pre prípady možného neskoršieho zrušenia podkladových rozhodnutí do právneho poriadku zakotvil. Vzhľadom na nesprávne rozhodnutie v merite veci napadol účastník konania aj rozhodnutie krajského súdu o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia žalobcovi 1/. Rovnako mal účastník konania za to, že krajský súd nesprávne posúdil otázku nároku na náhradu trov právneho zastúpenia v prospech účastníka konania, ktorý mal úspech vo veci, pričom v tejto súvislosti poukázal na odlišné stanovisko predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu v konaní sp. zn. 3Sžp/9/2012 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Na základe uvedeného účastník konania uviedol, že podanú žalobu považuje za neopodstatnenú a nedôvodnú v celom rozsahu a preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Trnave a žalobu zamietol, žalobcovi 1/ nepriznal nárok na náhradu trov konania a nárok na náhradu trov právneho zastúpenia priznal účastníkovi konania (ZEDA Bratislava, s.r.o.).

Žalobcovia podali odvolanie proti rozsudku krajského súdu v časti o zastavení konania o žalobe podanej žalobcami 2/ až 9/, o priznaní náhrady trov konania žalobcovi 1/ a o nepriznaní náhrady trov konania

žalobcom 2/ až 9/. Tvrdili, že krajský súd nesprávne vyložil požiadavku ustanovenia § 249 OSP vo vzťahu k žalobným dôvodom, uvádzaným žalobcami 2/ až 9/, ktoré považoval napriek ich konkrétnosti za všeobecné a teda nespôsobilé žalobné dôvody. V odvolaní žalobcovia 2/ až 9/ zopakovali tvrdenia žaloby, ktorými odôvodňovali to, že sa cítia byť dotknutí povolenou činnosťou a ktorými sa domáhali súdnej ochrany, pretože sa s nimi nekonalo ako s účastníkmi konania pred banskými úradmi. Mali za to, že tým, že uviedli, aké (ich) práva a akým spôsobom budú povolením navrhovanej činnosti dotknuté a zároveň uviedli, v čom pochybil žalovaný, kvalifikovaným spôsobom definovali žalobné dôvody, ktoré opodstatňujú jednak priznanie postavenia účastníka súdneho konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP ako aj priznanie hmotnoprávneho postavenia žalobcov ako účastníkov správneho konania. Krajský súd teda mal konať so žalobcami 2/ až 9/ ako s aktívne vecne legitimovanými účastníkmi konania. Ďalej namietli nesprávne právne posúdenie náhrady trov konania (žalobcovi 1/). Navrhli, aby odvolací súd potvrdil výrok rozsudku krajského súdu o zrušení napadnutého rozhodnutia hlavného banského úradu, zrušil výrok o zastavení konania voči žalobcom 2/ až 9/, resp. zmenil uvedený výrok v zmysle § 250b ods. 2 OSP a v odôvodnení rozhodnutia vyslovil právny názor na uvedené otázky, ktorými by bol správny orgán v ďalšom konaní viazaný (§ 250ja ods. 4 OSP). Zároveň navrhli zmeniť výrok o výške trov žalobcu 1/ (namiesto priznaných 693,26 EUR mu priznať 1265,83 EUR) a priznať náhradu trov konania žalobcom 2/ až 9/.

K odvolaniam žalobcov a žalovaného sa vyjadril účastník konania ZEDA Bratislava, s.r.o., ktorý uviedol, že žalobcovia tvrdenia, aby sa s nimi konalo ako s účastníkmi konania, nepodložili konkrétnymi zisteniami, dôkazmi alebo posudkami zo strany odborných organizácií, čo len potvrdzuje, že sa z ich strany jedná o nekonkrétne tvrdenia. Zopakoval, že dôvod, pre ktorý bolo zrušené v tomto konaní napadnuté rozhodnutie žalovaného už v súčasnosti odpadol, nakoľko územné rozhodnutie vydané Krajským stavebným úradom č. KSÚ-OSP-00419/2009/Giz z 03.06.2009 nebolo zo strany súdov do dnešného dňa zrušené a je naďalej v platnosti a teda je zrejmé, že sa jednalo iba o obštrukčné konanie žalobcov bez akejkoľvek právnej relevancie, pričom uvedené už v súčasnosti nemôže mať dosah na zákonnosť zrušeného rozhodnutia žalovaného, resp. Obvodného banského úradu v Bratislave.

Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniam žalovaného a účastníka konania ZEDA Bratislava, s.r.o. zopakovali tvrdenia, vyjadrené v podanom odvolaní, opätovne (rovnako) sa vyjadrili k vecnej správnosti rozsudku krajského súdu ako aj k primeranosti zrušujúceho rozsudku krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj najvyšší súd) ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolaní podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, odvolanie účastníka konania ZEDA Bratislava, s.r.o. je dôvodné čiastočne a odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 18.11.2015 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách citovaného ustanovenia § 244 ods. 1 OSP súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia.

V danej veci sa žalobcovia domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1414-2140/2010 z 10.11.2010,

ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 93-2505/2010 zo dňa 13.09.2010, ktorým bola povolená právnickej osobe GRAVEL Land, s.r.o., Štvrtok na Ostrove č. 437 (v priebehu konania došlo k zmene obchodného mena na ZEDA Bratislava, s.r.o., Štvrtok na Ostrove č. 437) podľa § 19 ods. zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov v spojení s § 4 nariadenia vlády č. 520/1991 Zb. o podmienkach využívania ložísk nevyhradených nerastov zmena č. 1 dobývania ložiska nevyhradeného nerastu - štrkopieskov v kat. úz. Čakany povoleného rozhodnutím č. 200/2006 v tom, že dobývanie tohto ložiska nevyhradeného nerastu - štrkopieskov sa povoľuje aj na pozemku parc. č. XXX/XX (register C - KN) o výmere 18,6378 ha v kat. úz. Y..

Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne vypořiadal s tvrdeniami žaloby, ktoré sa týkali nekonania so žalobcami 2/ až 10/ ako s účastníkmi konania, nezistenia skutočného stavu veci, že žalovanému nie je známy obsah administratívneho spisu. S jeho dôvodmi, ktoré sa týkali uvedených tvrdení žaloby sa najvyšší súd stotožnil a preto ich nebude opakovať.

Pokiaľ ide o dôvod, z ktorého došlo ku zrušeniu rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP (že rozhodnutie správnych orgánov vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci) a vec bola správneho orgánu vrátená na ďalšie konanie, s týmto dôvodom sa najvyšší súd nestotožnil. Skutočnosť, že prebieha súdny prieskum rozhodnutia o využití územia vo veci sp. zn. 1S 115/2013 Krajského súdu v Bratislave, ktorého predmetom je preskúvanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 04.02.2013, č. 17170/2012/SV-44795, ktorým bolo zamietnuté odvolanie Obce Čakany a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009 o využití územia „Ťažba štrkopieskov - rozšírenie ťažobnej plochy“ pre navrhovateľa Gravel Land, s.r.o., nedáva zákonný dôvod na prerušenie konania podľa § 29 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správneho poriadku), ako na to správne poukázal v odvolaní žalovaný správny orgán a účastník konania ZEDA Bratislava, s.r.o.. Je síce pravdou, že zrušujúci rozsudok v súdnom preskúmvacom konaní, ktoré sa týkalo rozhodnutia o využití územia (kde ako stavebný orgán prvého stupňa rozhodoval Krajský stavebný úrad v Trnave a o odvolaní rozhodlo Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR), by mohol ovplyvniť konanie v danej veci, správny poriadok však má dostatok procesných nástrojov na vyriešenie sporných otázok, ktoré by takým rozhodnutím vznikli. V danom štádiu konania však Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/49/2014 zo dňa 28.09.2015 bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 115/2013-121 z 03.04.2014, ktorým bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca Obec Čakany domáhal zrušenia rozhodnutia o využití územia.

Za uvedeného skutkového a právneho stavu veci bolo potrebné napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie Hlavného banského úradu Banská Štiavnica č. 1414-2140/2010 zo dňa 10.11.2010 a rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 93-2505/2010 zo dňa 13.09.2010 zrušené podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec bola vrátená správneho orgánu na ďalšie konanie podľa § 220 v spojení s § 250ja ods. 4 druhá veta OSP zmeniť a žalobu zamietnuť. Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu.

Výrok rozsudku, ktorým krajský súd konanie o žalobe podanej žalobcami 2/ až 10/ zastavil, najvyšší súd potvrdil ako vecne správny. V tejto časti sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 a 2 a § 250ja ods. 4 druhá veta OSP).

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/, § 246c ods. 1 prvá veta a podľa § 250k ods. 1 OSP. Náhrada trov nebola priznaná neúspešnému žalobcovi 1/ a ani žalobcom, vo vzťahu ku ktorým bolo konanie zastavené. Takisto nebola náhrada trov konania priznaná ani účastníkovi konania ZEDA Bratislava, s.r.o., keďže pre správne súdnictvo platí špeciálna úprava (§ 250k OSP), podľa ktorej možno náhradu trov súdneho preskúmvacieho konania priznať len úspešnému žalobcovi. Uvedený postup je v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Z toho istého dôvodu náhrada trov konania neprináleží ani žalovanému správneho orgánu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.